

Hejtman LK Stanislav Eichler předal Zlatušce Koutníkové cenu Křesadlo 2011 za dobrovolnictví

13. 12. 2011 16:05

Hejtman LK Stanislav Eichler a jeho statutární náměstkyně s Lidie Vajnerová (SOS) se včera večer v Malém divadle v Liberci zúčastnili slavnostního předávání Křesadla 2011 – ocenění dobrovolníků Libereckého kraje.

Záštitu nad akcí, kterou pořádalo Občanské sdružení D.R.A.K., převzali hejtman Libereckého kraje a primátorka města Liberce Martina Rosenbergová, kterou na vyhlášení zastupoval její náměstek Kamil Jan Svoboda.

V prvním ročníku znovuudělování cen Křesadlo (v minulosti byly ceny uděleny v letech 2004 – 2006) v Libereckém kraji bylo v roce Evropského dobrovolnictví 2011 nominováno celkem 13 dobrovolníků. Z nich bylo na slavnostním večeru oceněno šest nejlepších i patronem sdružení D..R.A..K. Vlastimilem Harapesem.

V kulturním programu vystoupila skupina bubeníků ARIES-PERCUSSION.

Ocenění dobrovolníci

Zlatuška Koutníková

Před pěti lety oslovila **Dětský domov v Jablonném v Podještědí** paní Koutníková z nedaleké Chotyně. Nabídla domovu spolupráci a sponzorství všech aktivit, které domov pro děti pořádá. Paní Zlatuška zaktivizovala laskavé občany Chotyně a Hrádku nad Nisou, mladé i ty dříve narozené, a vybídla je ke spolupráci s domovem. Vytvořila se tak komunita lidí, jejímž cílem se stala pomoc dětem, které vyrůstají v dětském domově. Báječná parta lidí, která s domovem již pátý rok spolupracuje.

Díky těmto laskavým lidem jsou pod vedením paní Zlatky Koutníkové pořádány slavné „Country bály“, jejichž finanční výtěžky jsou věnovány na volnočasové aktivity a další potřeby našich dětí. Zlatka a její tým pro děti z našeho dětského domova organizuje výlety za kulturou i do přírody, pravidelně také pořádá každý červen Den dětí. Tato akce je plánována zhruba pro 100 účastníků a koná se v rozlehlé zahradě domova. Už nyní se na další akci Mezinárodního dne dětí všichni velmi těšíme.

Pokud je potřeba přiložit ruku k dílu přímo v dětském domově, tým Zlatky je vždy připraven. Od roku 2008 pracuje při našem dětském domově nové zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc „Hvězdička“. Toto nové oddělení má díky Zlatce a jejímu týmu umytá okna, vymalováno, vyčištěné koberce. Dětem byly věnovány nové venkovní lavičky a stoly, stany, spousta hraček, houpačka a hlavně nádherný bazén, který děti rády a často v létě využívají.

Pokud k nám naši přátelé z Chotyně a Hrádku přijedou, vždy jsou dětmi radostně vítáni (nikdy neprijdou za dětmi s prázdnou). Za pět let našeho společného přátelství jsme od nich získali na aktivity v Dětském domově a zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc Hvězdička přes 150000 Kč. Samozřejmě přátelství se penězi vyjádřit nedá, proto je třeba napsat, že vyjma finančních prostředků jsme obohaceni o pocity radosti z toho, že existuje na světě mnoho nezištných a laskavých lidí, kteří rádi pomohou. A to, že mezi takové lidičky patří právě Zlatuška Koutníková, nás všechny z domova moc těší.

Antonín Ferdan

Antonín Ferdan je ukázkovým příkladem mladého, inteligentního, schopného a sympatického muže, kterým svým chováním ukazuje cestu, kterou bychom se mohli a hlavně měli v současné společnosti držet. Antonín, vystudovaný učitel občanské výchovy a českého jazyka, neúnavně vede LOS – Libereckou občanskou společnost a odolává s ní všem nástrahám, které mohou mladou neziskovou organizaci potkat. Vedle toho, že je motivujícím předsedou, kterého si všichni nesmírně váží, je také schopným pedagogem, který se snaží přistupovat k výuce v duchu zásad neformálního vzdělávání a propojovat ho tak se vzděláním formálním. Aktivně pomáhá vytvářet občanskou společnost, bojovat proti apatii občanů Liberce k čemukoli a aktivizovat hlavně mladé lidi k převzetí zodpovědnosti za svá rozhodnutí.

Jako dobrovolník je Antonín v LOS–Liberecké občanské společnosti již třetím rokem a za dobu své působnosti zrealizoval celou řadu projektů s lokálním i mezinárodním dopadem a dokázal povznést LOS mezi respektované neziskovky Libereckého kraje.

Hana Musilová

Hana Musilová se zařadila do dobrovolnického AMIKUS při Komunitním středisku KONTAKT Liberec, p.o. v lednu 2011. Jako dobrovolnice v programu „Senior“ dochází jednou týdně na 1 až 2 hodiny do domácnosti osamělé seniorky ve věku 86 let, která trpí zeleným zákalem, v důsledku něhož je částečně nevidomá (rozpozná pouze siluety). Paní Hana Musilová se vždy projevuje jako vstřícná, obětavá společnice, která dokáže seniorce trpělivě naslouchat. Nejkrásnější chvíle obě zažívají, když si povídají o seniorčině životě a ve vzpomínkách procházejí okolím jejího bydliště. V případě, že je příznivé počasí, vyrážejí spolu na procházky po nejbližším okolí. Svými návštěvami Hana Musilová pomáhá seniorce ke zkvalitnění jejího života, k odstranění pocitu samoty, není tedy divu, že se „babička“ na pravidelné návštěvy své „Haničky“ tolik těší. Za zmínku stojí také skutečnost, že Hana Musilová ovládá českou znakovou řeč, kterou v dřívější době používala v komunikaci s neslyšícími lidmi. V případě, že se mezi klienty objeví neslyšící, je ochotná vykonávat dobrovolnickou činnost i u těchto klientů.

Paní Hana Musilová v říjnu 2010 založila při Komunitním středisku KONTAKT, p.o. nový klub s příznačným názvem „Radost“, jehož činnost je zaměřena na aktivity pro seniory s cílem zkvalitnění jejich každodenního života. Zde působí jako vedoucí klubu. Aktivně a s velkým nasazením připravuje pro své členy výlety, kulturní akce, pravidelnou účast na sportovních kláních. A právě s činností klubu „Radost“ úzce souvisí i další dobrovolnická aktivita Hany Musilové. Začátkem letošního roku připravovala pro své členy zajímavou exkurzi do Severočeského muzea, při které s nimi chtěla navštívit i prostory, které nejsou běžně přístupné veřejnosti. Při jednáních se seznámila s knihovnicí muzejní knihovny, která pracuje na náročném úkolu, a sice dát do pořádku evidenci a kartotéku muzejní knihovny, což pro ni znamená práci na cca 3 až 4 roky. Slovo dalo slovo a Hana Musilová se nabídla, že bude do muzea ve svém volnu docházet a bude s touto prací pomáhat jako dobrovolnice. A nejenom ona sama, ale zlákala pro knihovničení ještě čtyři další seniorské nadšenky. Takže společně s nimi od ledna 2011 dochází jednou týdně na 3 hodiny do muzejní knihovny, kde vypomáhají s vytvářením kartotéky odborných i historicky vzácných knih, které slouží ke studijním nebo k vědeckým účelům. Je to záslužná dobrovolnická činnost, která je přínosem pro obě strany. Muzeum získalo obětavé pomocnice a Hana Musilová se svými kolegyněmi mají možnost nahlédnout do knih, které se běžnému čtenáři vůbec nedostanou do ruky.

Obě dobrovolnické aktivity umí Hanička Musilová provázat. Práci v knihovně totiž získává i spoustu nových poznatků, které může své „babičce“ na svých návštěvách u ní předávat, čímž se rozšiřují okruhy témat, o kterých mohou spolu hovořit. Hana Musilová takříkajíc „zabila dvě mouchy jednou ranou“, sama sebe v seniorském věku udržuje duševně svěží a stejně působí i na svoji seniorku.

Tereza Šímová

Tereza se začala věnovat dobrovolnické činnosti pod hlavičkou Dobromysli v říjnu 2010. Avšak v uvedené době již měla za sebou dvouletou zkušenost s nemocničním dobrovolnictvím. V současnosti vede jako dobrovolnice–lektorka počítačový kurz pro pacienty oddělení psychiatrie a sexuologie.

Kurz probíhá jednou týdně v průběhu školního roku v nemocniční počítačové učebně. Je

zaměřen na práci s textovým editorem, elektronickou poštou a internetem. Velmi přínosné pro pacienty je zejména praktické využití internetu např. pro styk s úřady, hledání práce či podnájmu.

Terezina dobrovolnická činnost vyniká zejména její trpělivostí se specifickými posluchači kurzu, která vyžaduje vhléd do člověka nemajícího s počítači valné nebo žádné zkušenosti. Nezanedbatelný je též její přínos v oblasti destigmatizace psychiatrie a jejích pacientů.

Pacienti, kteří nemají díky své závislosti na alkoholu základní sociální a pracovní návyky získávají od Terezy mnohem více než „pouhé“ počítačové dovednosti a za to jí patří velké ocenění nejen od personálu psychiatrie pro dospělé, ale i od pacientů kteří se potýkají se svojí závislostí na alkoholu.

Tereza se jako dobrovolnice zúčastňuje i všech akcí pořádaných občanským sdružením OBZOR. Mnoho akcí také navrhla a zorganizovala sama. OBZOR sdružuje osoby s velmi těžkým zdravotním postižením a není snadné těmto lidem pomáhat. Všichni ji za její elán a nadšení obdivují a berou ji jako „svoje sluníčko“.

Terezka Šimová prokázala své dobrovolnictví bez hranic i při loňských povodních, kdy v rámci své dovolené pracovala jako dobrovolnice při likvidaci následků záplav v oblasti Hejnic a Raspenavy. Také ji mnozí znají z jejího působení v oblasti ekologických dobrovolnických aktivit při péči o Jizerské hory a podobně.

Karel Leiss

Karel je spjatý se sdružením Čmelák – společnost přátel přírody téměř od samého počátku. Jako jeden z mála dobrovolníků pamatuje ještě jeho dřívější název Staří ochránci Jizerských hor (SOJH), pod kterým sdružení vzniklo v roce 1994 a už 10 let s radostí a nadšením jezdí na „víkendovky“ a „Týdny pro les“ – akce zaměřené na aktivní pomoc při obnově lesa. Karel pomohl vysadit již stovky sazenic původních druhů dřevin a vyzkoušel si snad všechny druhy práce v lesním terénu od výsadeb sazenic, práci s křovinořezem, sečení orchidejové louky až po práci v lesních školkách. Díky jeho práci a pili se mu naskytla možnost i organizovat některé víkendovky, a tak pomoci i v jiných aktivitách sdružení než pouze samotnou prací v terénu. Díky Karlově usilovné práci a výborné spolupráci mu bylo zhruba před rokem nabídnuto místo čestného člena v členské schůzi sdružení, a tak se podílí nejen na vysazování sazenic a navracení života do našich lesů, ale nyní se jako čestný člen podílí i na důležitých rozhodnutích a směřování organizace. Karel je nepostradatelným členem nejen kvůli jeho spolehlivosti a svědomitosti, ale především si velmi vážíme toho, že je kdykoli ochoten pomoci a vyjít vstříc. Je tu vždy, když je potřeba.

Eva Barkmanová

Paní Eva Barkmanová působila jako učitelka na ZŠ od roku 1958 v České Lípě a od roku 1980 do roku 2011 v Novém Boru a to i ve svém důchodovém věku. Její povolání bylo jejím životním posláním, zrovna tak jako dobrovolnická činnost, která je vykonávána od r. 1994 dosud.

Při svém náročném povolání se stala v roce 1994 nejdříve řadovou členkou Arcusu, klubu onkologických pacientů, když sama onemocněla zákeřnou nemocí. Později v této organizaci působila v různých funkcích výboru. Po rozdělení organizace na Arcus – onko centrum a Českolipskou vesnu opět působila v různých funkcích výboru Českolipské Vesny, od roku 2005 jako místopředsedkyně klubu Českolipské Vesny a od roku 2008 jako předsedkyně klubu Českolipské Vesny.

Českolipská Vesna již několik let sdružuje onkologické pacienty a jejich rodinné příslušníky a přátele v České Lípě. Cílem je pomáhat a zlepšit kvalitu života onkologických pacientů, pořádáním seminářů a přednášek pro členy klubu, přednášek pro veřejnost, zajišťování ozdravných pobytů. Činností klubu je také zajišťování preventivních akcí pro školy, organizování Českého dne proti rakovině – kytičkového dne – na pomoc onkologii, zorganizování akce „Každý svého zdraví strůjce“ pro širokou veřejnost, spolupráce s Ligou proti rakovině, s Aliancí žen s rakovinou prsu, kde pořádají společné preventivní akce např. Dokážeš to také (turistické výstupy), Plaveme prsa atd. Dále spolupracuje s organizací Člověk v tísni (pomoc při víkendových akcích).

Na paní Evě Barkmanové je obdivuhodný její temperament a chuť se poprat s jakýmkoliv problémem. Jaké to je, když člověk onemocní zákeřnou nemocí, zažila na vlastní kůži, ale rozhodně ji to nezlomilo. Naopak v duchu hesla, co tě nezabije, to tě posílí, se pustila do boje s nemocí, která je obávanou diagnózou všech lidí bez rozdílu věku a pohlaví. Svůj optimismus, elán a své vlastní zkušenosti rozdává všem, kteří se ocitli v nelehké životní situaci a to vždy s úsměvem a velkým pochopením. Svému poslání se věnuje plně a zcela nezištně, nikdy jí nešlo o vlastní slávu, ale o to, aby pomohla těm, kteří to potřebují.

KDO JE DOBROVOLNÍK?

„Dobrovolníci jsou odvážní lidé a jsou ochotni se za něco postavit. Jsou ochotni zasvětit své ruce, svou mysl a především svá srdce službě ostatním. Tím přinášejí lidem naději a dodávají jim sílu k překonávání jejich slabostí. Odměnou za to jim je vědomí, že jejich činnost má skutečný význam. Jejich odvaha a odhodlání by měly být pro nás pro všechny inspirací k činům. Dobrovolníci mohou transformovat naši společnost ku prospěchu svých spoluobčanů. Aby se tak stalo, společnost musí považovat dobrovolnou činnost za významnou hodnotu a podporovat působení dobrovolníků doma i v zahraničí.“

(Z poselství generálního tajemníka OSN Koffiho Annana k zahájení Mezinárodního roku dobrovolníků v roce 2001)

Kdo mohl cenu získat:

Občan – fyzická osoba, která vykonává dobrovolnou činnost v Praze či v kraji, regionu, městě, kde bude cena udělována, tedy dobrovolník, který pomáhá v neziskové organizaci, nebo i nezávisle na organizaci.